

Fremsat den 31. marts 2011 af fødevareministeren (Henrik Høegh)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om hold af dyr

(Ekstra sundhedsrådgivningsbesøg i problembesætninger, påbud om supplerende veterinærfaglig vurdering, reduktion af maksimal belægningsgrad i svinebesætninger med højt antibiotikaforbrug m.v.)

§ 1

I lov nr. 432 af 9. juni 2004 om hold af dyr, som ændret bl.a. ved § 2 i lov nr. 401 af 21. april 2010 og senest ved § 1 i lov nr. 1544 af 21. december 2010, foretages følgende ændringer:

1. I § 34 a, stk. 1, indsættes som 2. pkt.: »Ministeren kan endvidere fastsætte regler om op- og nedrykning i rådgivningskategorier for besætninger, for hvilke der er indgået sundhedsrådgivningsaftale.«

2. Efter § 34 a indsættes:

»§ 34 b. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan meddele påbud om en supplerende veterinærfaglig vurdering med henblik på nedbringelse af antibiotikaforbruget i en svinebesætning til under fastsatte grænseværdier.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte nærmere regler om supplerende veterinærfaglig vurdering, herunder om at dyrlæger med de fornødne veterinærfaglige kvalifikationer kan godkendes af Fødevarestyrelsen til at foretage supplerende veterinærfaglig vurdering.

§ 34 c. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan meddele påbud om reduktion af den maksimale belægningsgrad i en svinebesætning, for hvilken der er eller skulle være

indgået aftale om sundhedsrådgivning, jf. § 34 a, hvis antibiotikaforbruget - efter at den ansvarlige for besætningen både har modtaget påbud om at reducere antibiotikaforbruget til under de fastsatte grænseværdier og påbud om skærpet tilsyn -

- 1) fortsat overskrider grænseværdierne, eller
- 2) inden for 12 måneder fra udløbet af påbuddet om skærpet tilsyn igen overskrider grænseværdierne.

Stk. 2. Et påbud om reduktion af den maksimale belægningsgrad, jf. stk. 1, er gældende, indtil antibiotikaforbruget målt som et gennemsnit over 9 måneder er reduceret til under de fastsatte grænseværdier.

Stk. 3. Ministeren kan fastsætte nærmere regler om reduktion af den maksimale belægningsgrad i svinebesætninger, jf. stk. 1.«

§ 2

Loven træder i kraft den 1. juli 2011.

§ 3

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning sættes helt eller delvist i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Baggrund
3. Lovforslagets hovedpunkter
 - 3.1. Ekstra sundhedsrådgivningsbesøg i problembesætninger
 - 3.1.1. Gældende ret
 - 3.1.2. Fødevareministeriets overvejelser og lovforslagets indhold
 - 3.2. Påbud om supplerende veterinærfaglig vurdering
 - 3.2.1. Gældende ret
 - 3.2.2. Fødevareministeriets overvejelser og lovforslagets indhold
 - 3.3. Reduktion af maksimal belægningsgrad i svinebesætninger med højt antibiotikaforbrug (»Rødt kort«)
 - 3.3.1. Gældende ret
 - 3.3.2. Fødevareministeriets overvejelser og lovforslagets indhold
4. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige
5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet
6. Administrative konsekvenser for borgerne
7. Miljømæssige konsekvenser
8. Forholdet til EU-retten
9. Hørte myndigheder og organisationer
10. Sammenfattende skema

1. Indledning

Lovforslaget tager for det første sigte på at fastsætte, hvorledes overskridelse af grænseværdier for dødelighed og antibiotikaforbrug skal indgå i konceptet for obligatorisk sundhedsrådgivning og således have betydning for, hvilken rådgivningskategori en besætning placeres i. Dette indebærer en udvidelse af den nuværende ordning, hvor kun bøder og domme for overtrædelse af visse regler på dyrevelfærd- og dyresundhedsområdet er afgørende for placering i de forskellige rådgivningskategorier.

Endvidere foreslås en hjemmel til at påbyde den besætningsansvarlige, dvs. besætningsejeren eller dennes repræsentant, supplerende veterinærfaglig vurdering med henblik på nedbringelse af antibiotikaforbruget i svinebesætninger til under fastsatte grænseværdier og hjemmel til at fastsætte nærmere regler herom.

Endelig har lovforslaget til formål at tilvejebringe hjemmel til, at fødevareministeren med henblik på at nedbringe antibiotikaforbruget i en svinebesætning kan meddele påbud om reduktion af den maksimale belægningsgrad i en svinebesætning, for hvilken der er eller skulle være indgået aftale om sundhedsrådgivning, hvis den ansvarlige for besætningen ikke inden for en nærmere angivet tidsfrist har formålet at bringe antibiotikaforbruget i besætningen ned under den fastsatte grænseværdi, samt at tilvejebringe hjemmel til, at ministeren kan fastsætte nærmere regler om reduktion af den maksimale belægningsgrad i svinebesætninger.

2. Baggrund

Som led i udmøntningen af veterinærforliget fra 2008 er der fra 1. juli 2010 etableret en incitamentsstruktur, der indebærer, at kvæg- og svinebesætninger med sundhedsrådgiv-

ningsaftale rubriceres i forskellige rådgivningskategorier (»landmandspraksis«), og at antallet af sundhedsrådgivningsbesøg udført af den praktiserende dyrlæge og sandsynligheden for offentlig kontrol er større i den laveste kategori end i den højeste. Indplacering af besætninger i de forskellige rådgivningskategorier er afhængig af de sanktioner (bøder og domme), som den ansvarlige for besætningen har fået for overtrædelse af lovgivning om dyrevelfærd, dyresundhed eller anvendelse af lægemidler til dyr. Desuden kan en besætning, for hvilken der for første gang indgås sundhedsrådgivningsaftale, opnå oprykning til den højeste kategori på baggrund af en dyrlægeerklæring, hvis besætningen opfylder en række betingelser, herunder at besætningen ikke overskrider grænseværdier for antibiotikaforbrug og dødelighed. Samtidig blev det besluttet, at besætninger, der overskrider en nærmere fastsat grænseværdi for henholdsvis dødelighed og antibiotikaforbrug, vil få »høj risiko« (50 pct.) for offentlig velfærdskontrol.

I perioden 2001-2009 har det veterinære forbrug af antibiotika været konstant stigende. Stigningen udgjorde i perioden ca. 45 pct. Godt 80 pct. af det veterinære forbrug af antibiotika anvendes i svineproduktionen.

Det er almindeligt accepteret, at en stigning i forbruget af antibiotika fører til en øget forekomst af bakteriel resistens mod de anvendte antibiotika. Resistens mod antibiotika kan derfor gøre det vanskeligt på sigt at behandle visse infektioner hos mennesker og dyr.

Det er ligeledes almindeligt accepteret, at data om dødelighed kan anvendes som indikator for sundhedstilstanden og dyrevelfærden i en besætning, og der er bl.a. i landbrugserhvervet fokus på at nedbringe dødeligheden.

Partierne bag veterinærforliget fra august 2008 (Venstre, Konservative, Dansk Folkeparti og Det Radikale Venstre) blev den 13. oktober 2010 enige om, at højt antibiotikaforbrug og høj dødelighed løbende skal have konsekvens for, hvilken rådgivningskategori besætningen placeres i, og således for antallet af obligatoriske sundhedsrådgivningsbesøg og offentlig velfærdskontrol i besætningen. Forligspartierne er desuden enige om, at grænseværdierne for dødelighed og antibiotikaforbrug skal revideres årligt, så kontrollen og sundhedsrådgivningen hele tiden målrettes i forhold til den procentdel af besætningerne, der har de største problemer med dødelighed og medicinforbrug (dynamiske grænseværdier).

Målsætningerne er, at antibiotikaforbruget skal falde med mindst 10 pct. frem mod 2013 sammenlignet med 2009, og at grænseværdien for dødelighed hos søer skal nedsættes til højst 20 pct. i 2012 og til højst 16 pct. i 2013. Dette skal ske ved at målrette indsatsen mod de besætninger, som har de største udfordringer på området.

Lovforslaget har til formål at implementere ovennævnte aftale af 13. oktober 2010 samt andre initiativer med henblik på at opfylde målsætningerne om at nedbringe antibiotikaforbruget og dødeligheden.

3. Lovforslagets hovedpunkter

3.1. Ekstra sundhedsrådgivningsbesøg i problembesætninger

3.1.1. Gældende ret

Med lov nr. 401 af 21. april 2010 om ændring af lov om dyrlæger og lov om hold af dyr (Obligatorisk sundhedsrådgivning m.v.) blev der i § 34 a, stk. 1, i lov om hold af dyr indført hjemmel til, at fødevareministeren kan fastsætte regler om obligatorisk sundhedsrådgivning i større kvæg- og svinebesætninger.

Af bemærkningerne til lovforslaget (Folketingssamling 2009/10 L 85) fremgår bl.a., at der i den nye ordning med obligatorisk sundhedsrådgivning skal indbygges en incitamentsstruktur, og at besætninger med rådgivningsaftale i henhold til de bekendtgørelser, der udstedes i medfør af § 34 a i lov om hold af dyr, vil blive rubriceret efter graden af »landmandspraksis« og inddelt i tre kategorier:

- God Landmandspraksis
- Tilfredsstillende Landmandspraksis
- Mindre God Landmandspraksis.

Endvidere er det anført i bemærkningerne til lovforslaget, at besætninger i »Mindre God Landmandspraksis«, der har modtaget sanktioner (bøde eller dom) for overtrædelser i forhold til dyrevelfærd, sundhed og medicin skal have flere rådgivningsbesøg end andre besætninger.

Derudover fremgår det af bemærkningerne, at alle besætninger som udgangspunkt starter i kategorien »Tilfredsstillende Landmandspraksis«, og at en besætning, der på baggrund af en sanktion bliver nedgraderet til »Mindre God Landmandspraksis«, efter 1 år uden nye sanktioner igen kan avancere til kategorien »Tilfredsstillende Landmandspraksis« for efter endnu et år uden sanktioner at avancere til kategorien »God Landmandspraksis«.

Endelig er det anført i lovforslagets bemærkninger, at en hurtigere opgradering fra »Tilfredsstillende Landmandspraksis« til »God Landmandspraksis« kan opnås på baggrund af en erklæring fra den rådgivende dyrlæge.

Hjemlen i § 34 a, stk. 1, er udmøntet i bekendtgørelse nr. 786 af 25. juni 2010 om sundhedsrådgivningsaftaler for kvægbesætninger med senere ændringer og i bekendtgørelse nr. 787 af 25. juni 2010 om sundhedsrådgivningsaftaler for svinebesætninger med senere ændringer. Bekendtgørelserne er udformet sådan, at den besætningsansvarlige kan vælge mellem forskellige modeller for sundhedsrådgivningsaftaler. For svinebesætninger kan der således udover det obligatoriske basismodul vælges et tilvalgsmodul, mens der for kvægbesætninger foruden det obligatoriske basismodul kan vælges mellem to forskellige tilvalgsmoduler. Den valgte model er afgørende for antallet af årlige sundhedsrådgivningsbesøg og har betydning for, i hvilket omfang den besætningsansvarlige selv må give medicin til dyrene.

Som led i udmøntningen af Veterinærforliget har Fødevarerstyrelsen sat fokus på en særlig gruppe besætninger, der vil få væsentlig forøget risiko for at blive udtaget til den offentlige velfærdskontrol. Denne gruppe betegnes »50 pct. kontrollen«. Hvor besætninger i kategorien »God Landmandspraksis« vil have op til 5 pct. risiko for at blive udtaget til velfærdskontrol, og besætninger i »Tilfredsstillende Landmandspraksis« vil have mere end 5 pct. risiko, vil besætninger i »Mindre God Landmandspraksis« blive indplaceret i 50 pct.-gruppen og have op mod 50 pct. årlig risiko for at blive udpeget til velfærdskontrollen.

Det samme vil gøre sig gældende for besætninger, hvor grænseværdier overskrides i forbindelse med Fødevarerstyrelsens overvågning af nøgletal for medicinforbruget og dødeligheden. Også disse besætninger vil overføres til 50 pct.-kontrolpuljen.

Endelig er det planen, at der på sigt indføres andre elementer i grænseværdikonceptet. Det kunne f.eks. være »skuldarsår«, hvor svinebesætninger, der får påbud om handlingsplan om skuldarsår fra Fødevarerstyrelsen, vil blive overført til »50 pct. kontrollen« og derfor få op til 50 pct. risiko for at blive udtaget til offentlig velfærdskontrol. Regler om skuldarsår er under udarbejdelse i Justitsministeriet.

Antibiotikagrænseværdier for 2010 og 2011 er fastsat i bekendtgørelse nr. 1319 af 1. december 2010 om særlige foranstaltninger til nedbringelse af antibiotikaforbruget i svinebesætninger, mens grænseværdier for dødelighed vil blive indsat i bekendtgørelserne om sundhedsrådgivning i kvægbesætninger og svinebesætninger. Grænseværdierne forudsættes løbende at blive revideret og vil blive fastsat i samarbejde med bl.a. universiteter, Landbrug & Fødevarer, Den Danske Dyrlægeforening og Fødevarerstyrelsen.

3.1.2. Fødevarerministeriets overvejelser og lovforslagets indhold

Ved aftale af 13. oktober 2010 i veterinærforligskredsen var der enighed om, at højt antibiotikaforbrug og høj dødelighed løbende skal have konsekvens for, hvilken rådgivningskategori en besætning placeres i, og således for antallet

af obligatoriske sundhedsrådgivningsbesøg og offentlig velfærdskontrol i besætningen.

Samtidig er det aftalt, at betegnelserne for de obligatoriske sundhedsrådgivningskategorier ændres, da de tidligere betegnelser, jf. de bekendtgørelser, der udstedes i medfør af § 34 a i lov om hold af dyr, kan være misvisende. Hensigten med betegnelserne er at signalere, at indsatsen i det nye kontrolkoncept målrettes de besætninger, der har de største dyrevelfærds- og dyresundhedsproblemer, og betegnelserne vil derfor fremover og indtil videre være:

- Almindelig rådgivning (i stedet for God Landmandspraksis).
- Ekstra rådgivning (i stedet for Tilfredsstillende Landmandspraksis).
- Skærpet rådgivning (i stedet for Mindre god Landmandspraksis).

Som hidtil starter alle besætninger som udgangspunkt i den mellemste kategori, som betegnes »Ekstra rådgivning«.

Med henblik på at nedbringe antibiotikaforbruget og dødeligheden i besætningerne er det i første række hensigten at benytte den foreslåede bemyndigelse i § 34 a, stk. 1, 2. pkt., til at fastsætte regler om, at overskridelse af grænseværdier for dødelighed og antibiotikaforbrug skal medføre placering i kategorien »Skærpet rådgivning« med flest sundhedsrådgivningsbesøg.

Fødevareministeriet har til hensigt at ændre de gældende bekendtgørelser om sundhedsrådgivningsaftaler for henholdsvis svine- og kvægbesætninger således, at besætninger, der overskrider en eller flere af de fastsatte grænseværdier, placeres i kategorien »Skærpet rådgivning«, hvorfra oprykning til »Ekstra rådgivning« kan ske, når besætningen i et år har holdt sig under grænseværdierne uden at have modtaget bøde eller dom for overtrædelse af dyreværnslovgivningen eller regler om medicinbehandling eller dyresundhed. Efter yderligere et år med dødelighed og antibiotikaforbrug under grænseværdierne, og under forudsætning af at besætningen ikke er sanktioneret, kan besætningen rykke op i kategorien »Almindelig rådgivning«.

Konsekvensen af at være placeret i de forskellige kategorier vil være uændret i forhold til de gældende bekendtgørelser om sundhedsrådgivning, dvs. at besætninger i kategorien »Skærpet rådgivning« og »Ekstra rådgivning« skal have flere rådgivningsbesøg og vil have større risiko for offentlig dyrevelfærdskontrol end besætninger i kategorien »Almindelig rådgivning«.

For besætninger udelukkende med slagtesvin i tilvalgsmodul indebærer en nedrykning fra »Almindelig rådgivning« til »Skærpet rådgivning«, at antallet af rådgivningsbesøg stiger fra 4 til 6 besøg, mens konsekvensen for en besætning med søer og/eller smågrise bliver, at antallet af rådgivningsbesøg stiger fra 9 til 12.

For de store kvægbesætninger med flere end 250 køer i tilvalgsmodul 2 vil en nedrykning i rådgivningskategori imidlertid få den konsekvens, at besøgsfrekvensen kommer til at stige markant i forhold til stigningen for svinebesætninger og mindre kvægbesætninger. Således vil antallet af rådgivningsbesøg blive fordoblet fra 26 til 52 besøg, selvom nedrykningen ikke er begrundet i sanktioner med bøde eller dom, men ude-

lukkende overskridelse af en grænseværdi. Kvægbesætninger med mellem 50-250 køer i tilvalgsmodul 2 stiger tilsvarende kun fra 18 til 26 rådgivningsbesøg.

Fødevareministeriet agter på den baggrund at justere konceptet for antal rådgivningsbesøg i de store kvægbesætninger i tilvalgsmodul 2, så antallet af rådgivningsbesøg i kvægbesætninger med flere end 250 køer i tilvalgsmodul 2 ved nedrykning fra »Almindelig rådgivning« til »Skærpet rådgivning«/»Ekstra rådgivning« som følge af overskridelse af en grænseværdi kun skal stige fra 26 til 35 rådgivningsbesøg. Antallet af rådgivningsbesøg ved overskridelse af en grænseværdi for mindre kvægbesætninger og alle typer af svinebesætninger berøres ikke af den skitserede justering.

Antallet af rådgivningsbesøg på grund af nedrykning i rådgivningskategori som følge af dom eller bøde berøres ikke af den skitserede justering. Grænseværdierne for antibiotikaforbrug og dødelighed forudsættes revideret årligt, så kontrol- og sundhedsrådgivningskonceptet løbende målrettes den andel af besætningerne, der har de største udfordringer med dødelighed og antibiotikaforbrug.

Regler om at lade antibiotikaforbrug og dødelighed indgå i konceptet for obligatorisk sundhedsrådgivning forventes indarbejdet i bekendtgørelserne om sundhedsrådgivningsaftaler for henholdsvis svine- og kvægbesætninger ultimo 2011.

Af hensyn til dyrlægens mulighed for at målrette sin rådgivning forventes indført en ordning, hvorefter Fødevarestyrelsen kan videregive oplysninger til den dyrlæge, som den ansvarlige for en besætning har indgået sundhedsrådgivningsaftale med, om en besætnings rådgivningskategori, medicinforbrug, dødelighed, påbud og forbud vedrørende overskridelse af grænseværdier udstedt i medfør af lov om hold af dyr eller regler udstedt i medfør heraf. En sådan ordning vurderes at være i overensstemmelse med § 6, stk. 1, i lov nr. 429 af 31. maj 2000 om behandling af personoplysninger med senere ændringer samt forvaltningslovens § 27, stk. 1.

3.2. Påbud om supplerende veterinærfaglig vurdering

3.2.1. Gældende ret

Der er med virkning fra 3. december 2010 introduceret et samlet koncept for, hvordan det stigende antibiotikaforbrug i svinebesætninger reduceres, og hvordan målsætningen om ved udgangen af 2013 at have nedbragt antibiotikaforbruget med 10 pct. i forhold til 2009 opfyldes.

Dette koncept er udmøntet i bekendtgørelse nr. 1319 af 1. december 2010 om særlige foranstaltninger til nedbringelse af antibiotikaforbruget i svinebesætninger. Heri er der fastsat grænseværdier for antibiotikaforbruget for de tre gængse aldersgrupper af dyr i svineproduktionen (»fravænningsgrise«, »slagtesvin« og »søer«). Bekendtgørelsen vedrører svinebesætninger, for hvilke der er indgået aftale om sundhedsrådgivning. Antibiotikaforbruget opgøres ud fra registreringer i VetStat som et gennemsnit over 9 måneder. Hver måned foretages via VetStat en automatiseret udpegning af de svinebesætninger, der ligger over de fastsatte grænseværdier.

»Gult kort antibiotika«

På baggrund af udpegningsresultaterne udsender Fødevarerstyrelsen til hver svineproducent, der ligger over grænseværdierne, et brev (partshøring), hvori producenten informeres om udpegningen på baggrund af antal dyr og antibiotikaforbrug samt informeres om, at Fødevarerstyrelsen agter at udstede et påbud om nedbringelse af antibiotikaforbruget. Producenten anmodes i høringen om at fremkomme med relevante indsigelser, hvorefter Fødevarerstyrelsen vil afgøre sagen enten ved at udstede påbuddet eller ved at undlade at udstede et påbud - alt afhængig af sagens faktiske grundlag, herunder producentens bemærkninger.

Fremkommer producenten ikke med relevante indsigelser inden for en nærmere angivet frist, påbydes producenten at reducere antibiotikaforbruget til under grænseværdierne senest 9 måneder efter påbuddets datering (»Gult kort antibiotika«). Samtidig kan producenten meddeles forbud mod at opbevare eller anvende antibiotikaholdige lægemidler i besætningen, hvis det pågældende lægemiddel er genordineret mere end én gang og er bestemt til opblanding i foder eller vand. Det nævnte forbud er nødvendigt for at hindre, at indkøb af et større lager af antibiotika skjuler et højt forbrug i en periode. Uanset om producenten straks reducerer sit forbrug til under grænseværdierne, fastholdes såvel påbuddet som forbuddet i 9 måneder fra dets datering. Der forudsættes dog indført en overgangsordning i foråret 2011, der skal sikre, at alle, der er meddelt eller bliver meddelt påbud om at reducere antibiotikaforbruget til under grænseværdierne (»gult kort antibiotika«) på baggrund af et antibiotikaforbrug, der helt eller delvist ligger forud for den 3. december 2010, hvor bekendtgørelse nr. 1319 af 1. december 2010 om særlige foranstaltninger til nedbringelse af antibiotikaforbruget i svinebesætninger trådte i kraft, ved henvendelse til Fødevarerstyrelsen kan få påbuddet bragt til ophør tidligere end 9 måneder fra påbuddets datering. Dette vil forudsætte, at den pågældende producent kan påvise, at antibiotikaforbruget i besætningen opgjort som et gennemsnit over 9 måneder er bragt ned under grænseværdierne før den dato, der er angivet i påbuddet. Det gebyr, der betales for påbuddet, påvirkes ikke af overgangsordningen.

I løbet af påbudsperioden kan der foretages et opfølgende kontrolbesøg. Formålet med kontrolbesøget er dels at sikre, at forbuddet mod brug af genordinerede antibiotika efterleves, dels at sikre, at en reduktion af forbruget af antibiotika ikke sker på bekostning af dyrevelfærden i besætningen. Kontrolbesøget skal også sikre, at producenter ikke vælger at reducere koncentrationen af antibiotika i foderet med deraf følgende risiko for suboptimal behandling (vækstfremmervirkning) og derfor risiko for udvikling af resistens.

Ved udløbet af påbuddet vurderes ud fra data i VetStat og Det Centrale HusdyrbrugsRegister (CHR), om forbruget er reduceret til under grænseværdierne. Er det sket, foretages ikke yderligere.

Et påbud om at reducere antibiotikaforbruget til under grænseværdierne (»Gult kort antibiotika«) har hjemmel i § 63 i lov om hold af dyr, hvorefter ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri meddeler de påbud, der anses nødvendige for

at sikre overholdelsen af loven eller regler fastsat i medfør af loven og EU-forordninger.

Påbud om »skærpet tilsyn«

Bekendtgørelse nr. 1319 af 1. december 2010 om særlige foranstaltninger til nedbringelse af antibiotikaforbruget i svinebesætninger indeholder en bestemmelse om, at Fødevarerstyrelsen kan meddele den ansvarlige for en besætning, dvs. besætningsejeren eller dennes repræsentant, påbud om straks at få foretaget en supplerende veterinærfaglig vurdering med henblik på at nedbringe antibiotikaforbruget, og om at bringe antibiotikaforbruget ned under de overskredne grænseværdier senest 9 måneder efter påbuddets datering (»skærpet tilsyn«).

Forudsætningen for meddelelse af sådanne påbud er, at antibiotikaforbruget efter forløbet af 9 måneder fra et meddelt »gult kort antibiotika« ikke er bragt ned under grænseværdierne, eller at antibiotikaforbruget efter et meddelt »gult kort antibiotika« har været bragt ned under grænseværdierne, men inden for 12 måneder fra det gule korts udløb på ny overskrider en eller flere af de gældende grænseværdier.

3.2.2. Fødevarerministeriets overvejelser og lovforslagets indhold

Der kan sås tvivl om, hvorvidt muligheden for at meddele påbud om en supplerende veterinærfaglig vurdering er indeholdt i den generelle påbudshjemmel i § 63 i lov om hold af dyr. Fødevarerministeriet finder det derfor hensigtsmæssigt, at der indføres en særskilt hjemmel til, at der kan meddeles påbud om en supplerende veterinærfaglig vurdering.

De eksisterende regler om påbud om supplerende veterinærfaglig vurdering i bekendtgørelse nr. 1319 af 1. december 2010 om særlige foranstaltninger til nedbringelse af antibiotikaforbruget i svinebesætninger har endnu ikke været anvendt, da det i henhold til bekendtgørelsen er en forudsætning for at meddele sådanne påbud, at den ansvarlige for besætningen forinden er blevet påbudt at bringe sit antibiotikaforbrug ned under grænseværdierne (»gult kort antibiotika«), og at denne reduktion ikke er sket senest 9 måneder efter tildelingen af det gule kort, eller at antibiotikaforbruget efter et meddelt »gult kort antibiotika« har været bragt ned under grænseværdierne, men inden 12 måneder fra det gule korts udløb på ny overskrider en eller flere af de fastsatte grænseværdier. De første påbud om at bringe antibiotikaforbruget ned under grænseværdierne (»gult kort antibiotika«) blev meddelt ultimo december 2010, og bestemmelsen om skærpet tilsyn, herunder supplerende veterinærfaglig vurdering, vil ikke blive anvendt i praksis, før loven indeholder særskilt hjemmel hertil.

Formålet med den supplerende veterinærfaglige vurdering er, at en anden dyrlæge end besætningsdyrlægen med indsigt i svineproduktion foretager en gennemgang af besætnings sundhedsforhold, management mv. med henblik på at udarbejde en ny, samlet handlingsplan, hvis elementer kan nedbringe antibiotikaforbruget til under grænseværdierne.

For at sikre at en ny, samlet handlingsplan på grundlag af et påbud om skærpet tilsyn udarbejdes af en dyrlæge med de nødvendige faglige kvalifikationer, vurderer Fødevarerministeriet, at der foruden hjemmel til at påbyde supplerende

veterinærfaglig vurdering er behov for en hjemmel i lov om hold af dyr, der giver fødevareministeren mulighed for at fastsætte nærmere regler om supplerende veterinærfaglig vurdering, herunder om at dyrlæger med de fornødne veterinærfaglige kvalifikationer, som ikke har vedtaget bøde eller er dømt for overtrædelse af medicinregler, kan godkendes af Fødevarestyrelsen til at foretage supplerende veterinærfaglig vurdering.

I § 52 a i fødevareloven, jf. lov nr. 110 af 26. februar 2008, findes en parallel bestemmelse, hvorefter fødevareministeren kan meddele fødevarevirksomheder påbud om indhentelse af bistand fra en rådgiver med henblik på at sikre overholdelse af fødevarelovgivningen. De nærmere regler er udmøntet i bekendtgørelse nr. 121 af 15. februar 2008 om godkendelse af rådgivere på fødevareområdet og bekendtgørelse nr. 122 af 15. februar 2008 om påbud om rådgivning og uddannelse på fødevareområdet.

Formålet med den foreslåede bestemmelse er tilsvarende at skabe hjemmel til, at dyrlæger med de fornødne veterinærfaglige kvalifikationer kan godkendes til at give supplerende veterinærfaglig rådgivning i forbindelse med påbud om skærpet tilsyn med henblik på nedbringelse af antibiotikaforbruget. Den besætningsansvarlige, der påbydes skærpet tilsyn med henblik på at nedbringe antibiotikaforbruget til under en eller flere grænseværdier, skal selv kunne vælge den dyrlæge, han eller hun ønsker til at udarbejde handlingsplanen. Det skal ske fra en liste over dyrlæger, som Fødevarestyrelsen har godkendt hertil.

3.3. Reduktion af maksimal belægningsgrad i svinebesætninger med højt antibiotikaforbrug («Rødt kort»)

3.3.1. Gældende ret

Som beskrevet i pkt. 3.2.1. er der med virkning fra 3. december 2010 introduceret et samlet koncept for, hvordan det stigende antibiotikaforbrug i svinebesætninger reduceres, og hvordan målsætningen om ved udgangen af 2013 at have nedbragt antibiotikaforbruget med 10 pct. i forhold til 2009 opfyldes.

Når de gældende regler om påbud om nedbringelse af antibiotikaforbruget («gult kort antibiotika») og de kommende regler om skærpet tilsyn, herunder påbud om supplerende veterinærfaglig vurdering, har været anvendt i problembesætningerne, må det imidlertid forventes, at der fortsat vil kunne være enkelte af de berørte svineproducenter, der ikke med de anviste midler i handlingsplanen vil være i stand til eller motiveret for at nedbringe antibiotikaforbruget til et niveau, der ligger under den eller de fastsatte grænseværdier.

Afhængig af forholdene i den konkrete besætning vil Fødevarestyrelsen da kunne påbyde andre handlinger eller undladelser, f.eks. vedrørende foder eller ventilation, hvis dette anses for nødvendigt for at sikre overholdelsen af reglerne om grænseværdier for antibiotikaforbrug. Sådanne påbud kan udstedes med hjemmel i den generelle påbudshjemmel i § 63 i lov om hold af dyr, hvorefter ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan meddele de påbud og forbud, der anses for nødvendige for at sikre overholdelsen af loven eller regler

fastsat i medfør af loven eller af Det Europæiske Fællesskabs forordninger.

Der vil imidlertid efter konkret vurdering kunne være behov for at påbyde en reduktion af belægningsgraden. De gældende regler om belægningsgrader i svinebesætninger er formuleret som arealkrav pr. gris eller pr. kg. gris og fremgår for forskellige produktionsformer af lov nr. 404 af 26. juni 1998 om indendørs hold af drægtige søer og gylte, lov nr. 104 af 14. februar 2002 om indendørs hold af smågrise, avls- og slagtesvin, lov nr. 173 af 19. marts 2001 om udendørs hold af svin, bekendtgørelse nr. 642 af 25. juni 2008 om hold af svin på friland og bekendtgørelse nr. 323 af 6. maj 2003 om beskyttelse af svin.

Efter § 30, stk. 1, i lov om hold af dyr kan fødevareministeren for at udrydde, hindre, begrænse eller imødegå risiko for udbredelse af zoonotiske smitstoffer og en række alvorlige smitsomme husdyrsygdomme, bl.a. fastsætte regler om og meddele påbud om gennemførelse af særlige foranstaltninger. De sygdomme, der er omfattet af denne adgang fremgår af bekendtgørelse nr. 975 af 13. august 2010 om liste over smitsomme sygdomme til lov om hold af dyr.

De sygdomme, der er omfattet af § 30 i lov om hold af dyr, har ingen eller kun ubetydelig betydning for antibiotikaforbruget i svine sektoren, der hovedsageligt skyldes tarminfektion forårsaget af coli- eller lawsoniabakterier, og der er ikke hjemmel i lov om hold af dyr til at pålægge den besætningsansvarlige at nedbringe belægningsgraden med henblik på at reducere antibiotikaforbruget i besætningen på grund af de nævnte typer af tarminfektioner.

3.3.2. Fødevareministeriets overvejelser og lovforslagets indhold

Fødevareministeriet finder, at der vil være et behov for at kunne skride ind i forhold til belægningsgraden («Rødt kort») i de formentlig få tilfælde, hvor en svineproducent ikke formår eller ønsker at reducere antibiotikaforbruget til under grænseværdierne efter først at have modtaget et påbud om at reducere sit antibiotikaforbrug til under grænseværdierne inden 9 måneder («gult kort antibiotika») og dernæst et påbud om supplerende veterinærfaglig vurdering kombineret med et påbud om nedbringelse af antibiotikaforbruget inden 5 måneder («skærpet tilsyn»).

Dette skyldes, at smittetryk og stressniveau i en sådan problembesætning må formodes at være så højt, at det er belægningsgraden, der har væsentlig indflydelse på, at dyrene smittes med behandlingskrævende infektioner, eller hvis producenten efter en samlet produktionsøkonomisk vurdering ikke er motiveret for at reducere besætningens antibiotikaforbrug, uagtet at veterinærfaglige grunde ikke taler imod en reduktion. For at sikre, at der også i sådanne tilfælde sker den forudsatte reduktion i antibiotikaanvendelsen, er det derfor nødvendigt at indføre hjemmel til at reducere belægningsgraden.

Den generelle påbudshjemmel i § 63 i lov om hold af dyr findes ikke at kunne benyttes som hjemmel for påbud om reduktion af belægningsgraden i svinebesætninger, da belægningsgraden, som nævnt i pkt. 3.3.1., er reguleret i en række love og bekendtgørelser.

Der foreslås derfor indført en hjemmel i lov om hold af dyr, hvorefter fødevareministeren kan meddele påbud om reduktion af den maksimale belægningsgrad i en svinebesætning, for hvilken der er eller skulle være indgået aftale om sundhedsrådgivning, hvis antibiotikaforbruget - efter at den ansvarlige for besætningen både har modtaget påbud om at reducere antibiotikaforbruget til under grænseværdierne («gult kort antibiotika») og påbud om skærpet tilsyn - fortsat overskrider grænseværdierne, eller inden for 12 måneder fra udløbet af påbuddet om skærpet tilsyn igen overskrider grænseværdierne.

Et påbud om at reducere belægningsgraden med henblik på at nedbringe smittetryk og stressniveau i besætningen skal gælde, indtil antibiotikaforbruget målt som et rullende gennemsnit over 9 måneder er reduceret til under grænseværdierne. Herefter kan belægningsgraden igen øges. Hvis besætningen inden for et år igen overskrider en eller flere af de fastsatte grænseværdier for antibiotikaforbrug, vil den igen kunne påbydes at nedbringe belægningsgraden. Overskrides en eller flere grænseværdier efter forløbet af mere end et år, vil besætningen modtage »gult kort antibiotika«.

Der foreslås endvidere indført en hjemmel til, at fødevareministeren kan fastsætte nærmere regler om reduktion af den maksimale belægningsgrad i ovennævnte svinebesætninger, herunder om at besætninger, der modtager et påbud om reduktion af belægningsgraden, vil være underlagt hyppig kontrol, indtil antibiotikaforbruget er reduceret til under grænseværdierne.

Fødevareministeriets forslag tager udgangspunkt i den model for reduktion af belægningsgraden, som kendes fra lov nr. 336 af 16. maj 2001 om slagtekyllinger med senere ændringer. Denne lov varetager dyrevelfærdsmæssige hensyn.

Efter § 12, stk. 1, i lov om slagtekyllinger, kan fødevareregionerne meddele producenten påbud om at nedsætte den maksimale belægningsgrad af slagtekyllinger i et eller flere huse. Som udgangspunkt må den maksimale belægningsgrad i et hus ikke på noget tidspunkt overstige 33 kg levende vægt pr. m² friareal, jf. lovens § 7, og efter lovens § 12, stk. 2, kan producenten i almindelighed ikke påbydes at nedsætte sin belægning af slagtekyllinger til mindre end 25 kg levende kylling pr. m² gulvareal.

Fødevareministeriet forudsætter, at påbuddet og den påbudte reduktionsgrad vil bero på en samlet konkret vurdering af forholdene i den pågældende problembesætning, herunder sundhedsstatus, designet af stiadskillelser og gruppestørrelser. Det forudsættes endvidere, at reduktionen i belægningsgraden fastsættes i procent i forhold til den til enhver tid gældende tilladte belægningsgrad for den pågældende produktionsform, jf. arealkravene for de forskellige produktionsformer, som fremgår af lov nr. 404 af 26. juni 1998 om indendørs hold af drægtige søer og gylte, lov nr. 104 af 14. februar 2002 om indendørs hold af smågrise, avls- og slagtesvin, lov nr. 173 af 19. marts 2001 om udendørs hold af svin, bekendtgørelse nr. 642 af 25. juni 2008 om hold af svin på friland og bekendtgørelse nr. 323 af 6. maj 2003 om beskyttelse af svin.

Påbuddet vil blive rettet mod den eller de aldersgrupper i en besætning, hvor det ikke er lykkedes at nedbringe antibio-

tikaforbruget til under grænseværdierne, mens andre aldersgrupper i samme besætning ikke vil blive berørt af påbud om reduktion af belægningsgrad, hvis antibiotikaforbruget er under grænseværdierne.

Et påbud om reduktion af belægningsgraden vil desuden kunne gradueres i forhold til smittetryk og stressniveau for de forskellige aldersgrupper i en besætning, således at der f.eks. kan påbydes en reduktion på 5 pct. af belægningsgraden for så vidt angår én aldersgruppe i besætningen, mens der påbydes en reduktion på 10 pct. i en anden aldersgruppe i besætningen.

Fødevareministeriet skønner, at en reduktion i belægningsgraden med 5-15 pct. i forhold til den maksimale belægningsgrad for en given aldersgruppe i langt de fleste tilfælde vil være tilstrækkeligt til at reducere smittepresset og dermed nedbringe antibiotikaforbruget. Det forventes, at det kun i få besætninger med dårligt staldmiljø og store sygdomsproblemer vil være nødvendigt at reducere belægningsgraden yderligere.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Lovforslaget skønnes ikke at indebære økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige af betydning.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Fødevareministeriet skønner, at de forudsatte yderligere dyrlægebesøg som følge af forslaget om at lade antibiotikaforbrug og dødelighed indgå i konceptet for obligatorisk sundhedsrådgivning vil medføre øgede dyrlægeudgifter på anslået 8 mio. kr. for kvægbesætninger og anslået 6 mio. kr. for svinebesætninger, svarende til, at i alt ca. 2.000 besætninger årligt får flere dyrlægebesøg.

Den samlede kontrolordning i forbindelse med skærpet tilsyn og »Rødt kort« skal gebyrfinansieres, og det forventes, at de gebyrsatser, der er fastsat i forbindelse med »gult kort antibiotika«, jf. bekendtgørelse nr. 1334 af 2. december 2010 om ændring af bekendtgørelse om betaling for kontrol af fødevarer og levende dyr m.v., også vil kunne anvendes her, idet de omkostninger, der er forbundet med udstedelse af påbud om supplerende veterinærfaglig vurdering og reduktion af belægningsgrad, svarer til de omkostninger, der er forbundet med udstedelse af påbud om »gult kort antibiotika«, og idet den opfølgende kontrol i forbindelse med påbud om supplerende veterinærfaglig vurdering og reduktion af belægningsgrad svarer til den opfølgende kontrol i forbindelse med påbud om »gult kort antibiotika«. Det vil sige, at der forventes at blive opkrævet et gebyr på pt. 5.500 kr. i forbindelse med udstedelse af et påbud om supplerende veterinærfaglig vurdering eller reduktion af belægningsgraden, mens der forventes at blive opkrævet et gebyr på pt. 2.900 kr. pr. kontrolbesøg i forbindelse med opfølgende kontrol i forlængelse af sådanne påbud.

Fødevareministeriet skønner, at der i perioden 2011-2014 vil blive meddelt ca. 200 påbud om supplerende veterinærfaglig vurdering og ca. 20 påbud om reduktion af belægningsgraden, hvilket vil medføre gebyrudgifter for erhvervet på ca. 1,9 mio. kr. Dertil kommer erhvervets udgifter til indhentelse

af supplerende veterinærfaglig vurdering, hvilket skønnes at udgøre ca. 1,5 mio. kr. for perioden 2011-2014.

Det er ikke muligt nærmere at vurdere de økonomiske konsekvenser for erhvervet af forslaget om at reducere den maksimale belægningsgrad i svinebesætninger, der ikke overholder grænseværdier for antibiotikaforbrug, da det bl.a. vil afhænge af den konkrete besætnings størrelse og økonomi.

Lovforslaget har været forelagt Erhvervs- og Selskabsstyrelsens Center for Kvalitet i ErhvervsRegulering (CKR). CKR har vurderet, at forslaget ikke vil medføre væsentlige administrative konsekvenser for erhvervslivet.

6. Administrative konsekvenser for borgerne

Forslaget indebærer ikke administrative konsekvenser for borgerne.

7. Miljømæssige konsekvenser

Forslaget har ikke miljømæssige konsekvenser.

8. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indebærer ikke konsekvenser i forhold til EU-retten.

9. Hørte myndigheder og organisationer

Lovforslaget har været i høring hos følgende myndigheder og organisationer mv.:

A-consult A/S, Advokatrådet, ALECTIA, Alimentas ApS, Anticimex, Arbejdsgiverforeningen for konditorer, bagere og chokolademagere (AKBC), A/S Mortalin, Astma- og Allergiforbundet, Bager- og Konditormestre i Danmark, Biodania, Biodynamisk Forbrugersammenslutning, Brancheorganisationen for farmaceutiske industrivirksomheder i Danmark, Brancheorganisationen for Kaffe og The, Bryggeriforeningen, Bureau Veritas Denmark, Center for Miljø og Toksikologi på DHI Vand-Miljø-Sundhed, Coop Danmark, Danish Seafood Association (DSA), Danmarks Aktive Forbrugere, Danmarks Apotekerforening, Danmarks Farve- og Lakindustri (FDLF), Danmarks Fiskehandlere, Danmarks Fiskeindustri- og Eksportforening, Danmarks Fiskeriforening, Danmarks Restauranter og Caf er, Danmarks Skibsmæglerforening, Danmarks Tekniske Universitet, Dansk Akvakultur, Dansk Erhverv,

Dansk Elite Smiley, Dansk F reavl, Dansk Gede Union, Dansk Isindustri, Dansk Slagtefjerkr , Dansk Supermarked, Dansk Transport og Logistik, Dansk Varefakta N vsn, Dansk  leproducentforening, Danske Advokater, Danske Fugleforeninger, Danske L skedrik Fabrikker, Danske Regioner, Danske Slagtermestre, Danske Slagtermestres Landsforening, Danske Svineproducenter, Datatilsynet, De Samvirkende K bm nd, Den Danske Brancheorganisation for Vitalmidler, Den Danske Dyr geforening, Det Biovidenskabelige Fakultet ved K benhavns Universitet, Det danske Fjerkr raad, Det Jordbrugsvidenskabelige Fakultet, Det Veterin re Sundhedsr d, DFO, Dansk Flavour Organisation, DHI, Center for Miljø og Toksikologi, Afdeling: HHS, DI F devarer, DI Handel, Diabetesforeningen, DTU - Veterin rinstituttet, DTU - F devareinstituttet, Dyrenes Beskyttelse, Emballageindustrien, Eurofins Steins Laboratorium A/S, Faglig F lles Forbund 3F, Forbrugerr det, Force Technology, Foreningen af Tilsynsfunktion rer, Foreningen af Danske Spiritusfabrikker, Foreningen Dansk Skaldyopdr t, Foreningen for Biodynamisk Jordbrug (biodynamisk), Foreningen Muslingeerhvervet (FME), Gigtforeningen, Greenpeace, Gr nne Familier, Gr nlands Hjemmestyre, Helsebranchens Leverand rforening, Hjerteforeningen, HORESTA, H jmarklaboratoriet A/S, H ndv rksr det, International Transport Danmark, Johnson-Diversey, Kantineledernes Landsklub, K benhavn Fur, Kommunernes Landsforening, Kontrolgruppen, Konsumfiskeindustriens Arbejdsgiverforening, Kost, Motion & Sund fornuft (KMS), Kost og ern ringsforbundet, Kr ftens Bek mpelse, Kuluk consult ApS, Landbrug & F devarer, Landsforeningen af Danske M lkeproducenter, Landskontoret for Heste, Landsorganisationen Gr n Hverdag, Lolex aps, Lynges E. Kontrol, Mejeriforeningen, Ninkovich Consult ApS v/ Dyr ge Ognjen Ninkovic, NOAHs Sekretariat (noah), NOPALAX, N rbutikernes Landsforening, Plastindustrien i Danmark, Q-food ApS, QMS- Consult, Rigsadvokaten, Rigspolitechefen, Sammenslutningen af Danske Fiskeriforeninger, F devare- og Veterin rklager, Slagtermestre og Osth ndlerforeningen Danmark, Smiley-One, SPF-Danmark, Sundjob Konsulenterne Aps, Veterin rmedicinsk Industrieforening, Videncenter for Svineproduktion, Videncenteret for Landbrug,  kologisk Landsforening.

10. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser / mindre udgifter	Negative konsekvenser / merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Forslaget om at lade overskridelse af grænseværdier for dødelighed og antibiotikaforbrug have betydning for placering i sundhedsr�dgivningskategori vurderes at medføre øgede udgifter for erhvervet på ca. 14 mio. kr. om året. Dertil kommer gebyrudgifter på ca. 1,9 mio kr. for perioden 2011-2014 i forbindelse med »skærpet tilsyn« og »rødt kort«

		samt udgifter på ca. 1,5 mio. kr. for perioden 2011-2014 til indhentelse af supplerende veterinærfaglig vurdering.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen af betydning
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ingen EU-retlige aspekter	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1 (§ 34 a, stk. 1)

Med den foreslåede ændring af § 34 a, stk. 1, fastslås det, at også andre forhold end bøder og domme for overtrædelse af visse regler, herunder overskridelse af grænseværdier for dødelighed og antibiotikaforbrug, kan indgå i konceptet for obligatorisk sundhedsrådgivning i svine- og kvægbesætninger og have betydning for, hvilken rådgivningskategori en besætning placeres i. Der vil i den forbindelse også kunne blive tale om andre grænseværdier, som relaterer sig til dyrevelfærd, dyresundhed og fødevarsundhed.

Overskridelse af grænseværdier for dødelighed og antibiotikaforbrug forventes indarbejdet i de gældende bekendtgørelser om sundhedsrådgivningsaftaler for henholdsvis svine- og kvægbesætninger ultimo 2011.

Som hidtil starter alle besætninger som udgangspunkt i den mellemste kategori, som indtil videre betegnes »Ekstra rådgivning«.

Fødevarerministeriet forudsætter, at de kommende ændringer af bekendtgørelserne om sundhedsrådgivningsaftaler for henholdsvis svine- og kvægbesætninger udarbejdes på en sådan måde, at besætninger, der overskrider en eller flere af de fastsatte grænseværdier, placeres i kategorien »Skærpet rådgivning« lige som det er tilfældet for besætninger, der har modtaget bøde eller dom for overtrædelse af regler om dyrevelfærd, dyresundhed eller veterinære lægemidler.

Nedrykning til »Skærpet rådgivning« på grund af overskridelse af grænseværdier for dødelighed og antibiotikaforbrug forudsætter en afgørelse efter forvaltningsloven, herunder med forudgående partshøring og adgang til at påklage afgørelsen til Fødevarer- og Veterinærklager.

Oprykning fra »Skærpet rådgivning« til »Ekstra rådgivning« sker, når besætningen i et år har holdt sig under grænseværdierne og ikke har modtaget bøde eller dom. Efter yderligere et år uden sanktioner og med dødelighed og antibiotikaforbrug under grænseværdierne vil besætningen rykke op i kategorien »Almindelig rådgivning«.

Konsekvensen af at være placeret i de forskellige kategorier vil være uændret i forhold til de gældende bekendtgørelser om sundhedsrådgivning. Dog forudsættes kvægbesætninger med flere end 250 køer i tilvalgsmodul 2 at skulle have 35 rådgivningsbesøg, hvis nedrykningen kun skyldes overskridelse af en grænseværdi.

Besætninger i kategorien »Skærpet rådgivning« skal have flere rådgivningsbesøg end besætninger i kategorien »Almin-

delig rådgivning« og vil blive udpeget til kontrol ca. hvert andet år (»50 pct.-kontrol«).

Besætninger i kategorien »Ekstra rådgivning« skal ligeledes have flere rådgivningsbesøg end besætninger i kategorien »Almindelig rådgivning«, og vil have en let forhøjet risiko for offentlig velfærdskontrol, dvs. større end 5 pct. risiko, som er den nuværende kontrolfrekvens af besætninger med landbrugsdyr eller heste med 10 dyr eller flere.

Besætninger i kategorien »Almindelig rådgivning« skal således have færre rådgivningsbesøg end andre besætninger og vil have normal risiko for offentlig dyrevelfærdskontrol.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger pkt. 3.1.

Til nr. 2 (§ 34 b og § 34 c)

Den foreslåede § 34 b udvider den eksisterende adgang til efter § 63 i lov om hold af dyr at meddele de påbud, der anses for nødvendige for at sikre overholdelsen af loven og regler fastsat i medfør heraf, idet den giver fødevarerministeren bemyndigelse til at meddele påbud om supplerende veterinærfaglig vurdering med henblik på nedbringelse af antibiotikaforbruget i svinebesætninger til under fastsatte grænseværdier.

Ministeren får desuden hjemmel til at fastsætte nærmere regler om supplerende veterinærfaglig vurdering, herunder om indhold, omfang og varighed af de nævnte påbud samt om, at dyrlæger med de fornødne veterinærfaglige kvalifikationer kan godkendes af Fødevarestyrelsen til at foretage supplerende veterinærfaglig vurdering.

Reglerne om påbud om supplerende veterinærfaglig vurdering forudsættes udformet således, at et påbud herom kombineres med et påbud om at bringe antibiotikaforbruget ned under de fastsatte grænseværdier, og således, at en forudsætning for at meddele påbud om supplerende veterinærfaglig vurdering er, at den besætningsansvarlige forinden er blevet påbudt at bringe sit antibiotikaforbrug ned under grænseværdierne (»gult kort antibiotika«), og at denne reduktion ikke er sket senest 9 måneder efter tildelingen af »gult kort antibiotika«, eller at antibiotikaforbruget efter et meddelt »gult kort antibiotika« har været bragt ned under grænseværdierne, men inden 12 måneder fra det gule korts udløb på ny overskrider en eller flere af grænseværdierne.

Det forudsættes, at et påbud om skærpet tilsyn, herunder om supplerende veterinærfaglig vurdering, skal være gældende i 5 måneder, således at antibiotikaforbruget opgjort som et rullende gennemsnit over 9 måneder skal være bragt ned under de fastsatte grænseværdier senest 5 måneder efter påbuddets datering.

Den supplerende veterinærfaglige vurdering, der skal udføres af en dyrlæge, skal dokumenteres i form af en handlingsplan, som sendes til den besætningsansvarlige. Handlingsplanen skal anvise konkrete tiltag til nedbringelse af antibiotikaforbruget i besætningen. Udgifter hertil afholdes af svineproducenten. Handlingsplanen skal på forlangende videregives til Fødevarestyrelsen.

I de 5 måneder, hvor et påbud om skærpet tilsyn er gældende, kan besætningen forbydes at opbevare eller anvende antibiotikaholdige lægemidler i besætningen, hvis det pågældende lægemiddel er genordineret mere end én gang og er bestemt til opblanding i foder eller vand.

I perioden med skærpet tilsyn vil der som i perioden med »gult kort antibiotika« kunne gennemføres mindst et kontrolbesøg bl.a. til sikring af, at reduceret brug af antibiotika ikke resulterer i manglende eller mangelfuld behandling af syge dyr med deraf følgende kompromittering af dyrevelfærden.

Et påbud om skærpet tilsyn, herunder om supplerende veterinærfaglig vurdering, er en forvaltningsretlig afgørelse, som vil blive behandlet efter forvaltningslovens regler, herunder med forudgående partshøring og adgang til at påklage afgørelsen til Fødevarer- og Veterinærklager.

Der vil i en bekendtgørelse blive fastsat nærmere regler om godkendelse af de dyrlæger, den besætningsansvarlige vil kunne benytte i tilfælde af påbud om supplerende veterinærfaglig vurdering. Den besætningsansvarlige skal selv kunne vælge den pågældende dyrlæge fra en liste over dyrlæger, som ikke har vedtaget bøde eller er dømt for overtrædelse af medicinregler, og som Fødevarestyrelsen har vurderet har de fornødne veterinærfaglige kvalifikationer og derfor har godkendt til at yde supplerende veterinærfaglig vurdering som led i et skærpet tilsyn med henblik på at nedbringe antibiotikaforbruget til under de fastsatte grænseværdier.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger pkt. 3.2.

Med den foreslåede § 34 c får fødevarerministeren hjemmel til at meddele påbud om reduktion af den maksimale belægningsgrad i en svinebesætning, for hvilken der er eller skulle være indgået aftale om sundhedsrådgivning (»Rødt kort«), hvis antibiotikaforbruget - efter at den ansvarlige for besætningen både har modtaget påbud om at reducere antibiotikaforbruget til under grænseværdierne (»gult kort antibiotika«) og påbud om skærpet tilsyn - fortsat overskrider grænseværdierne, eller inden for 12 måneder fra udløbet af påbuddet om skærpet tilsyn igen overskrider grænseværdierne.

Et påbud om reduktion af den maksimale belægningsgrad skal være gældende, indtil antibiotikaforbruget målt som et rullende gennemsnit over 9 måneder er reduceret til under grænseværdierne. Herefter kan belægningsgraden igen øges. Hvis besætningen inden for et år igen overskrider en eller flere af de fastsatte grænseværdier for antibiotikaforbrug, vil den igen kunne påbydes at nedbringe belægningsgraden. Overskrider en eller flere grænseværdier efter forløbet af mere end et år, vil besætningen modtage »gult kort antibiotika«.

Ministerens får endvidere hjemmel til at fastsætte nærmere regler om reduktion af den maksimale belægningsgrad i ovennævnte svinebesætninger. Disse regler forventes bl.a. at indeholde bestemmelser om, at besætninger, der modtager et

påbud om reduktion af belægningsgraden, vil være underlagt hyppig kontrol, indtil antibiotikaforbruget er reduceret til under grænseværdierne.

De nærmere regler forudsættes udmøntet i tilknytning til de gældende regler om »gult kort antibiotika«, jf. bekendtgørelse nr. 1319 af 1. december 2010 om særlige foranstaltninger til nedbringelse af antibiotikaforbruget i svinebesætninger.

Påbud om at reducere belægningsgraden (»Rødt kort«) vil kunne komme på tale i de få tilfælde, hvor en besætning også efter en periode i skærpet tilsyn, herunder med påbud om en uvildig veterinærfaglig vurdering med henblik på at udarbejde en handlingsplan, der i den konkrete besætning er bedst egnet til at opnå den ønskede reduktion i antibiotikaforbruget, fortsat ligger over grænseværdierne for antibiotikaforbrug.

Et sådant påbud om »Rødt kort« forudsætter - som påbud om »gult kort antibiotika« og det efterfølgende påbud om skærpet tilsyn - en afgørelse efter forvaltningsloven, herunder med forudgående partshøring, og adgang til at påklage afgørelsen til Fødevarer- og Veterinærklager.

Afgørelsen om, hvorvidt belægningsgraden i en problembesætning skal reduceres, og med hvilken procentsats belægningsgraden i givet fald skal reduceres i forhold til den maksimale belægningsgrad, beror på en samlet konkret vurdering af forholdene i den pågældende problembesætning og vil blive truffet på grundlag af almindelige forvaltningsretlige grundsætninger, herunder om proportionalitet. I vurderingen vil det bl.a. indgå, om antibiotikaforbruget opgjort som et gennemsnit over 9 måneder i den pågældende besætning viser en faldende tendens og er tæt på de fastsatte grænseværdier, ligesom bl.a. sundhedsstatus, designet af stiadskillelser og gruppestørrelser vil indgå.

Formålet med et påbud om reduktion af belægningsgraden er at sænke smittetryk og stressniveau i besætningen, så risikoen for at dyrene smittes med behandlingskrævende infektioner reduceres. En reduktion i belægningsgraden med 5-15 pct. i forhold til den maksimale belægningsgrad for en given produktionsform vil i langt de fleste tilfælde være tilstrækkeligt til at reducere smittepresset og dermed nedbringe antibiotikaforbruget. Kun i få besætninger med dårligt staldmiljø og store sygdomsproblemer kan det være nødvendigt at reducere belægningsgraden yderligere.

Påbud om reduktion i belægningsgraden fastsættes i procent i forhold til den til enhver tid gældende tilladte maksimale belægningsgrad for den pågældende produktionsform, jf. arealkravene for de forskellige produktionsformer, som fremgår af lov nr. 404 af 26. juni 1998 om indendørs hold af drægtige søer og gylte, lov nr. 104 af 14. februar 2002 om indendørs hold af smågrise, avls- og slagtesvin, lov nr. 173 af 19. marts 2001 om udendørs hold af svin, bekendtgørelse nr. 642 af 25. juni 2008 om hold af svin på friland og bekendtgørelse nr. 323 af 6. maj 2003 om beskyttelse af svin.

Påbuddet vil blive rettet mod den eller de aldersgrupper i en besætning, hvor det ikke er lykkedes at nedbringe antibiotikaforbruget til under grænseværdierne, mens andre aldersgrupper i samme besætning ikke vil blive berørt af påbud om reduktion af belægningsgrad, hvis antibiotikaforbruget er under grænseværdierne.

Et påbud om reduktion af belægningsgraden vil desuden kunne gradueres i forhold til smittetryk og stressniveau for de forskellige aldersgrupper i en besætning, således at der f.eks. kan påbydes en reduktion på 5 pct. af belægningsgraden for så vidt angår én aldersgruppe i besætningen, mens der påbydes en reduktion på 10 pct. for så vidt angår en anden aldersgruppe i besætningen.

Et påbud om reduktion af belægningsgraden er en forvaltningsretlig afgørelse, som vil blive behandlet efter forvaltningslovens regler, herunder med forudgående partshøring og adgang til at påklage afgørelsen til Fødevarer- og Veterinærklager.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger pkt. 3.3.

Den samlede kontrolordning i forbindelse med skærpet tilsyn og »Rødt kort« skal gebyrfinansieres, og det forventes, at de gebyrsatser, der er fastsat i forbindelse med »gult kort antibiotika«, jf. bekendtgørelse nr. 1334 af 2. december 2010 om ændring af bekendtgørelse om betaling for kontrol af fødevarer og levende dyr m.v., også vil kunne anvendes her, idet de omkostninger, der er forbundet med udstedelse af påbud om supplerende veterinærfaglig vurdering og reduktion af belæg-

ningsgrad, svarer til de omkostninger, der er forbundet med udstedelse af påbud om »gult kort antibiotika«, og idet den opfølgende kontrol i forbindelse med påbud om supplerende veterinærfaglig vurdering og reduktion af belægningsgrad svarer til den opfølgende kontrol i forbindelse med påbud om »gult kort antibiotika«. Det vil sige, at der forventes, at blive opkrævet et gebyr på pt. 5.500 kr. i forbindelse med udstedelse af et påbud om supplerende veterinærfaglig vurdering eller reduktion af belægningsgraden, mens der forventes at blive opkrævet et gebyr på pt. 2.900 kr. pr. kontrolbesøg i forbindelse med opfølgende kontrol i forlængelse af sådanne påbud.

Til § 2

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. juli 2011.

Til § 3

Lovforslagets § 3 indeholder bestemmelse om lovens territoriale gyldighedsområde. Det foreslås, at de foreslåede ændringer ikke skal gælde for Færøerne og Grønland, men at de vil kunne sættes helt eller delvist i kraft for Grønland ved kongelig anordning med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 34 a. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om, at store og større svine- og kvægbesætninger skal være omfattet af en skriftlig obligatorisk sundhedsrådgivningsaftales basismodul indgået mellem besætningsejeren eller dennes repræsentant og en dyrlæge, herunder om indholdet af aftalerne og om anmeldelse af indgåede aftaler.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om, at besætningsejeren eller dennes repræsentant og en dyrlæge frivilligt kan indgå sundhedsrådgivningsaftalens basismodul for svine- og kvægbesætninger, der ikke er omfattet af stk. 1.

Stk. 3. Ministeren kan fastsætte regler om, at besætningsejeren eller dennes repræsentant ud over obligatoriske sundhedsrådgivningsaftaler, jf. stk. 1, på frivilligt grundlag kan indgå skriftlige sundhedsrådgivningsaftalers tilvalgsmoduler med en dyrlæge.

Stk. 4. Ministeren kan fastsætte regler om, at besætninger med andre dyrearter end dem, der er nævnt i stk. 1 og 2, skal være omfattet af en skriftlig obligatorisk sundhedsrådgivningsaftale indgået mellem besætningsejeren eller dennes repræsentant og en dyrlæge, herunder om indholdet af aftalerne og om anmeldelse af indgåede aftaler.

I lov nr. 432 af 9. juni 2004 om hold af dyr, som ændret bl.a. ved § 2 i lov nr. 401 af 21. april 2010 og senest ved § 1 i lov nr. 1544 af 21. december 2010, foretages følgende ændringer:

1. I § 34 a, stk. 1, indsættes som 2. pkt.: »Ministeren kan endvidere fastsætte regler om op- og nedrykning i rådgivningskategorier for besætninger, for hvilke der er indgået sundhedsrådgivningsaftale.«

2. Efter § 34 a indsættes:

»§ 34 b. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan meddele påbud om en supplerende veterinærfaglig vurdering med henblik på nedbringelse af antibiotikaforbruget i en svinebesætning til under fastsatte grænseværdier.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte nærmere regler om supplerende veterinærfaglig vurdering, herunder om at dyrlæger med de fornødne veterinærfaglige kvalifikationer kan godkendes af Fødevestyrelsen

til at foretage supplerende veterinærfaglig vurdering.

§ 34 c. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan meddele påbud om reduktion af den maksimale belægningsgrad i en svinebesætning, for hvilken der er eller skulle være indgået aftale om sundhedsrådgivning, jf. § 34 a, hvis antibiotikaforbruget - efter at den ansvarlige for besætningen både har modtaget påbud om at reducere antibiotikaforbruget til under de fastsatte grænseværdier og påbud om skærpet tilsyn -

- 1) fortsat overskrider grænseværdierne, eller
- 2) inden for 12 måneder fra udløbet af påbuddet om skærpet tilsyn igen overskrider grænseværdierne.

Stk. 2. Et påbud om reduktion af den maksimale belægningsgrad, jf. stk. 1, er gældende, indtil antibiotikaforbruget målt som et gennemsnit over 9 måneder er reduceret til under de fastsatte grænseværdier.

Stk. 3. Ministeren kan fastsætte nærmere regler om reduktion af den maksimale belægningsgrad i svinebesætninger, jf. stk. 1.«

§ 2

Loven træder i kraft den 1. juli 2011.

§ 3

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning sættes helt eller delvist i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger.